

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): På det stillede spørgsmål skal jeg svare: det omtalte hærværk fandt sted i Prinsessegade den 31. maj 1973, og politidirektøren i København har oplyst, at lederen af kriminalpolitiet på politistationen på Hørhusvej den 1. juni, så snart han blev opmærksom på forholdet, sørgede for, at der blev rejst sag. Kriminalpolitikets undersøgelser har nu ført til, at sagen er opklaret, efter at de pågældende har tilstået hærværket. Det er beklageligt, at anmelderen har fået indtryk af, at politiet ikke har kunnet tage sig af sagen, men det har ikke været muligt at finde frem til den eller de politifolk, som skulle have udtalt sig således, som det fremgår af en artikel i Berlingske Tidende fra den 1. juni 1973.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at politiets mulighed for at hindre hærværk som det indtrufne i første række beror på patrulje- og overvågningsvirksomhed i Prinsessegade som andre steder i byen og på indgreb ved, således som det også er sket i denne sag, at optage rapport med henblik på at skabe grundlag for at rejse straffesag.

Ulla Worm: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg har også i morgenaviserne set, at dette problem er løst, men dermed er jo ikke alt såre godt. Der var nemlig endnu en turistbus, der, kort før det gik ud over den af mig omtalte bus, ligeledes var udsat for hærværk med maling. Denne busejer turde ikke melde sagen til politiet af angst for repressalier. Først da den næste forulempede busejer foretog politianmeldelse, blev det første tilfælde også anmeldt. Jeg synes, der her åbner sig forfærdelig uhyggelige perspektiver, når borgerne bliver forhindret i at udøve deres lovlige erhverv.

Der har allerede været en række spørgsmål, også til justitsministeren, om Christiania. Mener ministeren ikke, at faren for, at mange kriminelle samles i Christiania, forøges særlig nu her til sommer, hvor mange udlændinge søger hertil? Jeg vil spørge justitsministeren, om han i bekræftende fald har tænkt sig særlige foranstaltninger til at imødegå dette.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Den anden konkrete episode, fru Ulla Worm hentydede til i sit spørgsmål nu, har jeg in-

tet kendskab til, og derfor er jeg afskåret fra at komme med nogen udtalelse herom.

Men det generelle, at forholdene i den såkaldte fristad Christiania set fra ethvert politimæssigt synspunkt, og jeg kan også sige ethvert samfundsmæssigt synspunkt, er utilfredsstillende, vil jeg gerne medgive. Jeg kan give den oplysning, at politiets uropatrulje færdes der meget og foretager adskillige anholdelser i den såkaldte fristad. Problemet er et, vi har arvet — det har jeg vel lov at sige — fra den forrige regering; det er ikke noget, vi har opfundet. Vi ville meget gerne, om vi kunne på en eller anden måde få skabt ordnede forhold, men nu er det jo ikke justitsministeriet, der ejer det areal og de bygninger, det her drejer sig om. Det er et areal på, så vidt jeg husker, et halvt hundrede tønder land, og enhver, der har en lille smule indblik i forholdene, kan se, at om vi så sætter halvdelen af hele vores politistyrke derud, ville de ikke kunne bevogte dette areal.

Hvordan det skal gribes an, ved jeg ikke. Jeg kan sige, at vi fra justitsministeriets side har været meget tilbageholdende med hensyn til at træde i forhandling med den — skal vi kalde det organisation, som beboerne derude har etableret, fordi vi som betingelse for overhovedet at træde i forhandling har stillet, at der i hvert fald skal foretages en registrering af de beboere, der er der. Denne betingelse har man ikke villet opfylde, og jeg har, som jeg sagde før, ikke magtmidler til at gå i aktion og gennemtvinge det. Men jeg skal blankt erkende, at forholdene, som de er, ikke er tilfredsstillende set fra vort synspunkt.

Ulla Worm: Jeg vil igen takke justitsministeren for forståelse for dette problem. Jeg kendte heller ikke selv sagen vedrørende den anden bus, dengang jeg anmeldte spørgsmålet. Jeg er klar over, at det er et meget vanskeligt og ømtåligt spørgsmål, men jeg synes alligevel, at der er sådanne perspektiver, at man er nødt til at gøre noget ved det, netop for at lovlige borgere i ro kan udføre deres lovlige erhverv. Det er sådan set det, mit spørgsmål mest går på.

Thestrup: I tilslutning til fru Ulla Worms spørgsmål vil jeg gerne spørge, om ministeren har læst artiklen i Tidsskrift for dansk